

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 540/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżeń, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. W.	W dniu 18 lutego 2015r w W. w mieszkaniu nr (...) przy ul. (...), dokonał uszkodzenia ciała A. W. w ten sposób, iż dusił go za szyję, zadał liczne uderzenia pięścią w twarz, głowę oraz klatkę piersiową powodując u pokrzywdzonego liczne	

		<p>powierzchniowe obrażenia ciała i głowy, twarzoczaszki, klatki piersiowej grzbietu i okolicy lędźwiowej, otwarte złamanie kości nosowych z lewostronnym przemieszczeniem odłamków oraz przegrody nosowej z lewostronnym przemieszczeniem odłamków oraz przegrody nosowej, oraz drobne exkoriacje naskórka grzbietu okolicy między łopatkowej, skutkujące rozstrojem zdrowia powyżej 7 dni,</p> <p>tj. czyn wyczerpujący znamiona występku z art. 157 § 1 k.k.</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
A. W. i M. W. pozostawali w związku małżeńskim. Z powodu narastającego konfliktu pomiędzy małżonkami M. W. wraz z dzieckiem w październiku 2014 roku wyprowadziła się do mieszkania przy ul. (...) w W.. W międzyczasie M. W. poznała P. W.. W grudniu 2014 roku M. W. złożyła pozew rozwodowy. A. W. dowiedział się o tym, że jego żona spotyka się z P. W..	wyjaśnienia oskarżonego P. W.	k. 195, 669	
zeznania A. W.	k. 29-34, 214-216, 229-230, 671-670		

zeznania M. W.	k. 19-23, 236-239		
<p>W dniu 18 lutego 2015 roku około godziny 11:00 A. W. bez wcześniejszej zapowiedzi przybył do mieszkania przy ul. (...). Chciał porozmawiać z M. W. o ich małżeństwie. Starał się przekonać ją by wróciła do niego. M. W. odmówiła i poprosiła męża o opuszczenie mieszkania stwierdzając, że jest umówiona. Jednocześnie wysłała do P. W. wiadomość informując go, że jej mąż jest w domu. Wówczas A. W. usiadł przy stole w salonie i stwierdził, że nigdzie nie wyjdzie, po czym wysłał wiadomości SMS do P. W., dopytując się go kiedy przybędzie do mieszkania.</p> <p>Około godziny 11:10 w do mieszkania przy ul. (...) przybył P. W.. M. W. zaprosiła go do salonu, a następnie kilkakrotnie zwracała się z prośbą do męża by opuścił mieszkanie.</p> <p>W odpowiedzi A. W. krzychał do P. W. aby to on opuścił mieszkanie, ponieważ przeszkadza w rozmowie małżonkom, natomiast P. W. odpowiedział, że nie wyjdzie z mieszkania, a gdyż przyszedł do M. W.. W pewnym momencie A. W. stwierdził, że w takim razie on opuści lokal, wstał od stołu, a</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego P. W.</p>	<p>k. 195, 669</p>	

wychodząc z mieszkania celowo odepchnął P. W. w wyniku czego wywiązała się pomiędzy m. szarpanina. P. W. chwycił za rękę A. W. i starał się go obezwładnić mówiąc by się uspokoił. Po kilku minutach A. W. uspokoił się, a P. W. puścił go, lecz po chwili A. W. ponownie rzucił się na niego i ponownie doszło do szarpaniny. Po tym jak się uspokoił, a P. W. puścił go, A. W. usiadł na kanapie i wezwał Policję twierdząc, że został pobity. Po zakończeniu przez niego rozmowy podszedł do P. W., który siedział na krześle przy stole i nogą wymierzył mu kopnięcie w prawy policzek. Pomędzy mężczyznami powtórnie wywiązała się szarpanina. Wówczas pomiędzy mężczyznami weszła M. W.. Kobieta chciała, aby mężczyźni przestali się zachowywać w ten sposób. P. W. podniósł z ziemi i rzucił w A. W. jego kurtkę mówiąc by ten wyszedł, a w odpowiedzi A. W. cisnął w P. W. jego kurtkę, po czym ponownie rzucił się na P. W. i po raz kolejny doszło do szarpaniny, podczas której P. W. obezwładniał go trzymając za rękę i mówiąc by się uspokoił. W trakcie zdarzenia A. W. kierował pod adresem P. W. różne niecenzuralne słowa. Po tym jak P. W. puścił A. W., ten podszedł do zlewu w aneksie kuchennym, nalał wody do szklanki,

a po upiciu jednego łyka pozostałą wodą oblał P. W., a ponadto kanapę i podłogę, w wyniku czego pomiędzy mężczyznami ponownie wywiązała się szarpanina, w wyniku której A. W. poślizgnął się na mokrej podłodze i upadł plecami na ziemię. Leżąc na ziemi usiłował kopać P. W., po czym nogą zadał mu kopnięcie w lewą stronę klatki piersiowej na wysokości IX żebra. Wówczas P. W. pochylił się nad A. W. i trzymając kolano na klatce piersiowej, a ponadto przytrzymując go na barki oraz dusząc za szyję mówił do niego by przestał zachowywać się agresywnie i uspokoił się. Wtedy M. W. powiedziała do P. W., aby puścił A. W. oraz jednocześnie prosiła męża, aby się uspokoił. Po tym jak P. W. puścił A. W. ten podnosząc się wymierzył kopnięcie w lewą nogę M. W. na wysokości kolana. Widząc to P. W. przytrzymując A. W. przy ziemi kilkakrotnie uderzył go w twarz. W wyniku odniesionych obrażeń A. W. obficie krwawił z nosa.

zeznania A. W.

k. 29-34, 214-216,
229-230, 671-670

zeznania M. W.

k. 19-23, 236-239

Około godz. 11:38 do lokalu przy ul. (...) przybyli funkcjonariusze

zeznania P. C.

k. 15-16, 213-214

<p>Policji: P. C. i M. Z.. Z uwagi na stan zdrowia A. W. policjanci wezwali pogotowie ratunkowe. W trakcie oczekiwania na karetkę A. W. robił sobie zdjęcia telefonem komórkowym, a następnie wysyłał je do znajomych, współpracowników oraz do M. W.. Ratownicy medycznie opatrzyli na miejscu A. W., a następnie został on przetransportowany do szpitala celem zaopatrzenia doznanych obrażeń ciała, natomiast P. W. został zatrzymany przez funkcjonariuszy i przewieziony do KP W.-W.. W wyniku szarpaniny ubranie P. W. uległo uszkodzeniu, tj. koszulka na wysokości klatki piersiowej została rozdarta na całej długości, a spodnie na wysokości kolana zostały rozerwane na długości około 10 cm.</p>			
zeznania M. Z.	k. 284-286		
zeznania M. W.	k. 19-23, 236-239		
protokół zatrzymania P. W.	k. 2		
A. W. doznał naruszenia czynności narządu ciała w postaci: licznych powierzchownych obrażeń ciała i głowy, twarzoczaszki, klatki piersiowej, grzbietu i okolicy lędźwiowej, otwartego złamania kości nosowych	protokół oględzin M. W.	k. 26-28	

<p>z lewostronnym przemieszczeniem odłamków oraz przegrody nosowej, drobnych exkoriacji naskórka grzbietu okolicy międzyłopatkowej.</p> <p>P. W. doznał złamania żebra IX lewostronnie. Ponadto P. W. doznał obrażeń ciała w postaci: dłoni zaopatrzona przez pogotowie po odłączeniu wenflonu, prawy policzek zaczerwienienie o średnicy 3,5 cm, zasinienie na lewym boku w kształcie półksiężyca o długości 5 cm, na lewej łydce zadrapanie naskórka o długości ok. 4 cm.</p> <p>Powyższe obrażenia spowodowały zarówno u A. W. jak i P. W. rozstrój zdrowia na okres przekraczający 7 dni w rozumieniu art. 157 § 1 k.k.</p> <p>M. W. na skutek omawianego zdarzenia doznała obrażeń w postaci zasinienia skóry uda lewego na przedniej powierzchni o średnicy ok. 5-7 cm, tuż powyżej kolana.</p>			
dokumentacja medyczna	k. 38-57, 79-83		
opinia biegłego z zakresu chirurgii i chirurgii naczyniowej	k. 58-59		
protokół oględzin P. W.	k. 69		

obdukcja sądowo-lekarska dot. M. W.	k. 169		
obdukcja sądowo-lekarska dot. P. W.	k. 191		
opinia biegłego z zakresu chirurgii i chirurgii naczyniowej	k. 23-24 akt XIV K 381/15 (załącznik do akt III K 540/19)		
ustna, uzupełniająca opinia biegłego z zakresu chirurgii i chirurgii naczyniowej	k. 299		
P. W. urodził się (...) w S.. Z zawodu jest strażakiem, jednakże obecnie jest jużemerytem. Otrzymuje emeryturę w wysokości 2500- 3000 złotych. Jest kawalerem. Ma troje dzieci, które pozostają na jego utrzymaniu. Jest osobą niekaraną. Nie leczył się odwykowo, ani psychiatrycznie.	dane osobopoznawcze	k. 668	
informacja z Krajowego Rejestru Karnego	k. 676		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego P. W.	<p>W toku postępowania sądowego oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podtrzymał uprzednio składane wyjaśnienia. W ocenie Sądu fakt, iż oskarżony początkowo nie przyznał się na etapie postępowania przygotowawczego do popełnienia zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu stanowiło linię obrony oskarżonego zmierzającą wyłącznie do uniknięcia odpowiedzialności karnej.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego zasługują na miano wiarygodnych, albowiem są one spójne i logiczne, a nadto znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadka M. W.. Pewne rozbieżności w wyjaśnieniach oskarżonego i zeznaniach ww. świadka nie podważają wiarygodności wyjaśnień oskarżonego z</p>	

		uwagi na dynamiczny charakter zdarzenia.
zeznania A. W.	<p>W ocenie Sądu zeznania pokrzywdzonego co do zasady zasługują na miano wiarygodnych, aczkolwiek zeznania przez niego składane na różnych etapach postępowania cechują się dużą emocjonalnością. Ponadto świadek umniejsza swą rolę w całym zajściu, jak również pomija fakt, iż to on sprowokował oskarżonego. W tym zakresie jego zeznania stoją w sprzeczności z zeznaniami M. W., jak również wyjaśnieniami P. W.. Co do przebiegu zdarzenia, odniesionych obrażeń, zeznania świadka korespondują ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w tym z dokumentacją medyczną.</p>	
zeznania M. W.	<p>Na miano wiarygodnych zasługują zeznania świadka M. W., a wiarygodności tego świadka nie podważa fakt, iż zeznania składane przez nią w toku postępowania przygotowawczego i zeznania składane w toku postępowania sądowego nieznacznie się różnią między sobą. Rozbieżności te wynikają z faktu, iż przedmiotowe zajście miało bardzo dynamiczny charakter, a pomiędzy składaniem ww. zeznań upłynął znaczny okres. Nie można</p>	

	<p>również pominąć faktu, iż zdarzenie to wiązało się znacznymi emocjami, co również ograniczało zdolność percepcji świadka.</p>	
<p>zeznania M. Z.</p>	<p>Świadek jest funkcjonariuszem Policji, który podejmował interwencję w mieszkaniu przy ul. (...). W ocenie Sądu zeznania tego świadka zasługują na miano wiarygodnych, albowiem świadek jest osobą obcą dla stron, niezaangażowaną w konflikt między stronami, a jego wiedza dotycząca przedmiotowego zdarzenia wynika z wykonywania przez niego obowiązków służbowych.</p>	
<p>zeznania P. C.</p>	<p>Świadek jest funkcjonariuszem Policji, który podejmował interwencję w mieszkaniu przy ul. (...). W ocenie Sądu zeznania tego świadka zasługują na miano wiarygodnych, albowiem świadek jest osobą obcą dla stron, niezaangażowaną w konflikt między stronami, a jego wiedza dotycząca przedmiotowego zdarzenia wynika z wykonywania przez niego obowiązków służbowych.</p>	
<p>Pisemne opinie biegłego z zakresu chirurgii i chirurgii naczyniowej, ustna opinia uzupełniająca</p>	<p>Opinie są rzetelne, jasne, konsekwentne i wewnętrznie spójne, a biegły w sposób fachowy i wyczerpujący</p>	

	przeanalizował dokumentację medyczną i odpowiedział na postawione pytanie, w tym również podczas rozprawy głównej.		
dokumentacja medyczna	Dokumentacja medyczna nie budziła wątpliwości Sądu, jak również nie była kwestionowana przez strony.		
protokół oględzin ciała, protokół oględzin miejsca, protokół zatrzymania	Dowód został przeprowadzony zgodnie z przepisami KPK, treść jego jest niesprzeczna, a strony go nie kwestionowały, znajduje potwierdzenie w innych dowodach uznanych przez Sąd za wiarygodne.		
informacja z Krajowego Rejestru Karnego	Dokument urzędowy		
<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<i>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</i>			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	I	P. W.
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
Stosownie do art. 66 k.k., sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają			

przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa (§ 1), lecz warunkowego umorzenia nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 5 lat pozbawienia wolności (§ 2).

W doktrynie prawa karnego wskazuje się, że warunkowe umorzenie postępowania jest środkiem probacyjnym, który opiera się na zaniechaniu skazania i wymierzenia kary sprawcy winnemu popełnienia przestępstwa.

Zastosowanie tej instytucji musi być poprzedzone stwierdzeniem winy sprawcy i brakiem wątpliwości co do okoliczności popełnienia przestępstwa.

Przesłankami warunkowego umorzenia postępowania są przede wszystkim brak wątpliwości co do okoliczności popełnienia czynu, jak również uprzednia niekaralność za przestępstwo umyślne, zagrożenie czynu karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat, brak znacznego stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości oraz istnienie tzw. pozytywnej prognozy kryminologicznej (P. Kozłowska-Kalisz [w:] M. Mozgawa [red.], Kodeks

karny. Komentarz, Lex 2015).

Brak jest przeszkód, które uniemożliwiłyby warunkowe umorzenie postępowania w toku postępowania sądowego będącego wynikiem podjęcia uprzednio warunkowo umorzonego postępowania.

Jak wynika z akt sprawy postanowieniem z dnia 07 maja 2019 r. Sąd podjął wobec oskarżonego postępowanie karne warunkowo umorzone wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa w W. z dnia 01 grudnia 2016 r., sygn. akt VIII K 185/16, utrzymanego w tym zakresie w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 05 kwietnia 2017 r. sygn. akt X Ka 260/17. Jediną przyczyną podjęcia ww. postępowania była informacja, że oskarżony nie wywiązał się z orzeczonego obowiązku uiszczenia nawiązki w wysokości 2000 złotych na rzecz pokrzywdzonego (postanowienie - k. 544). W toku postępowania sądowego oskarżony i jego obrońca wskazywali, że oskarżony przekazał ww. kwotę swojemu ówczesnemu obrońcy, który miał wpłacić te pieniądze na rzecz pokrzywdzonego. Oskarżony nie dysponował żadnym potwierdzeniem

przekazania tych pieniędzy, a ówczesny obrońca oskarżonego już nie żyje. Ani oskarżonemu, ani obecnemu obrońcy nie udało się dotrzeć do dokumentacji, w tym potwierdzenia dokonania takiego przelewu. Przed otwarciem przewodu sądowego w sprawie o sygn. akt III K 540/19 oskarżony uiścił na rzecz pokrzywdzonego kwotę 2000 złotych (k. 645).

W ocenie Sądu nadal w niniejszej sprawie są spełnione przesłanki umożliwiające warunkowe umorzenie postępowania w niniejszej sprawie w stosunku do P. W..

Czyn z art. 157 § 1 k.k. zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości. Oskarżony w toku postępowania sądowego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (protokół rozprawy z dnia 17 maja 2021 r. - k. 668-669), a jego sprawstwo znajduje potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

Zgodnie z aktualną informacją z Krajowego Rejestru Karnego oskarżony P. W. jest osobą niekaraną (k. 676).

Dokonując oceny społecznej szkodliwości

czynu, zgodnie z art. 115 § 2 k.k., sąd powinien wziąć pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Stopień zawinienia podlega natomiast ocenie przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności decydujących o przypisaniu winy, a więc dojrzałości sprawcy, jego poczytalności, zdolności do rozpoznania bezprawności zachowania, ewentualnych anormalnych sytuacji motywacyjnych (P. Hofmański, L. Paprzycki, A. Sakowicz [w:] M. Filar [red.], Kodeks karny. Komentarz, Lex 2016). Podkreślenia wymaga jednak, że określenie „nie jest znaczny” nie oznacza „nieznaczny”, lecz obejmuje swoim zakresem również średni stopień winy i społecznej szkodliwości (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 30 marca 2005 r., sygn. II Aka 50/05). W ocenie Sądu społeczna szkodliwość przestępstwa, jakiego dopuścił się oskarżony nie jest znaczna. Uczestnicy zdarzenia spowodowali swoim zachowaniem

zagrożenie opisane w treści art. 157 § 1 k.k., a skutki ich działania nie dotknęły osób postronnych poza M. W., zaś u oskarżonego P. W. oraz pokrzywdzonego A. W. nie doszło do obrażeń ciała wymienionych w art. 156 § 1 k.k.

Wina oskarżonego także nie jest znaczna. Oskarżony działał umyślnie, lecz Sąd miał na uwadze fakt, iż działanie oskarżonego niewątpliwie sprowokowane zostało przez A. W.. Okoliczność ta nie wyłącza winy oskarżonego, to jednak z pewnością wpływa na zmniejszenie jej stopnia.

Pozytywna prognoza kryminologiczna polega na uznaniu przez Sąd, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania oskarżony będzie przestrzegała porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Prognoza powinna wynikać z właściwości i warunków osobistych oraz dotychczasowego sposobu życia oskarżonego. Dane zebrane o oskarżonej w toku postępowania pozwalają na postawienie takiej pozytywnej prognozy. Oskarżona jest osobą pracującą, o ustabilizowanym trybie życia. Dotychczas nie był karany. W ocenie Sądu warunkowe umorzenie postępowania jest

wystarczającą reakcją karną na popełniony występki. Wszystko to pozwala przyjąć, że oskarżony będzie przestrzegać porządku prawnego, w tym nie popełni ponownie przestępstwa. Mając też na względzie incydentalny charakter popełnionego przez niego czynu, w przekonaniu Sądu zasługuje on na danie mu szansy, jaka płynie z dobrodziejstwa warunkowego umorzenia postępowania. Sąd zważył zatem, iż wymierzenie kary kryminalnej w tych okolicznościach nie byłoby celowe.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie karne wobec P. W. na okres próby wynoszący 3 lata. Mając na uwadze fakt, iż w stosunku do oskarżonego zostało podjęte uprzednio warunkowe postępowanie Sąd zdecydował, iż adekwatnym okresem ponownego warunkowego umorzenia postępowania będzie okres 3 lat, który pozwoli ocenić, czy oskarżony będzie rzeczywiście przestrzegał porządku prawnego.

#	3.4. Umorzenie postępowania		
---	-----------------------------	--	--

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. W.	II	II	Zgodnie z treścią art. 67 § 3 k.k. umarzając warunkowo postępowanie karne, sąd nakłada na sprawcę obowiązek naprawienia szkody w całości albo w części, a w miarę możliwości również obowiązek zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, albo zamiast tych obowiązków orzeka nawiązkę.

W punkcie II wyroku Sąd nałożył na oskarżonego obowiązek uiszczenia nawiązki na rzecz pokrzywdzonego w kwocie 2000 złotych. W ocenie Sądu wysokość tej kwoty jest adekwatna w okolicznościach niniejszej sprawy, uwzględnia obrażenia jakich doznał pokrzywdzony.

Orzeczony obowiązek stanowić będzie dla oskarżonego realną dolegliwość, która będzie służyć umocnieniu w niej poczucia konieczności przestrzegania porządku prawnego. Oskarżony ma możliwości finansowe pozwalające jej na spełnienie obowiązku. Wskazać należy, że oskarżony uiścił już kwotę 2000 złotych na rzecz pokrzywdzonego w toku niniejszego postępowania.

W ocenie Sąd brak było podstaw, aby w toku niniejszego postępowania orzekać nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego w żądanej przez niego wysokości, albowiem nie ujawniły się żadne okoliczności, które przemawiałyby za podjęciem takiej decyzji. Należy bowiem wskazać na ustalenia poczynione w toku postępowania dowodowego, w tym rolę pokrzywdzonego w całym zajściu.

inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa ł określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	<p>O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 629 k.p.k. zasądzając od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu w kwocie 150 zł, w tym 100 zł tytułem opłaty. Opłatę ustalono na podstawie art. 7 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych. Na pozostałe koszty procesu złożyły się koszt doręczeń w wysokości 20 zł za postępowanie przygotowawcze, a także koszt uzyskania informacji z Krajowego Rejestru Karnego w wysokości 30 zł.</p>	

<i>Podpis</i>	